Model obiektowy

Pojęcia podstawowe

- Klasa abstrakcyjna reprezentacja, zawiera definicję struktury i zachowania w postaci składowych i metod
- Obiekt wystąpienie klasy, reprezentacja konkretnego bytu
- Metoda zdolność obiektu do wykonania czynności
- przekazywanie komunikatów sposób przekazywania danych lub wywoływania czynności między obiektami
- Dziedziczenie uproszczony sposób specjalizacji klas
- Enkapsulacja ukrywanie złożoności obiektu za interfejsem
- Polimorfizm zdolność występowania obiektów w kontekście ich klas-przodków

Zalety modelu obiektowego

- Modelowanie
 - naturalna reprezentacja złożonych obiektów świata rzeczywistego
 - naturalna reprezentacja relacji kompozycji
 - naturalna reprezentacja interakcji między obiektami
 - bezpośrednie powiązanie operacji z danymi
- Programowanie
 - wielokrotne użycie kodu
 - modularność i łatwość pielęgnacji
 - zwiększone bezpieczeństwo i elastyczność
 - brak konieczności konwersji między modelami danych na styku baza danych – aplikacja

Model obiektowo-relacyjny

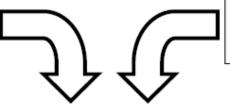
Model obiektowy:

- łatwość modelowania
- składowanie danych w takiej samej postaci jak w aplikacji
- związanie operacji z danymi

Model relacyjny:

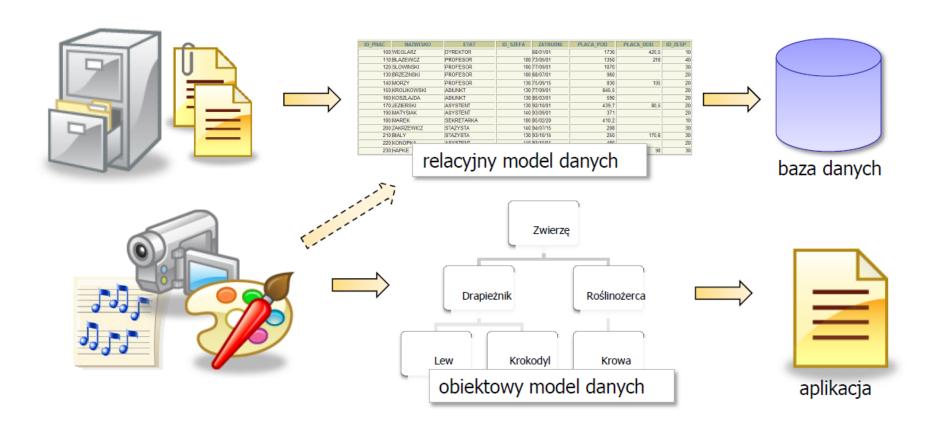
- wysoka współbieżność
- zapytania w SQL
- kopie zapasowe i odtwarzanie po awarii

•

Model obiektowo - relacyjny

Obiektowo-relacyjny system ORACLE

Model obiektowo-relacyjny

- Umożliwia wykorzystanie mechanizmów obiektowych wewnątrz relacyjnej bazy danych
 - abstrakcyjne typy danych definiowane przez użytkownika
 - predefiniowane typy obiektowe dostarczane przez producentów oprogramowania (multimedia, dane przestrzenne)
 - dziedziczenie, enkapsulacja, polimorfizm, klasy abstrakcyjne
 - dostępne mechanizmy relacyjne SQL, przetwarzanie transakcyjne, zarządzanie współbieżnością, ścieżki dostępu, kopie bezpieczeństwa i protokoły odtwarzania spójności
- Alternatywa dla systemów odwzorowania obiektoworelacyjnego (ORM)

Własności obiektowo-relacyjne w ORACLE

- Obiektowe typy danych użytkownika
 - metody składowe, konstruktory, przeciążanie
- Współdzielenie obiektów
 - referencje, nawigacja
- Dziedziczenie
 - polimorfizm, przesłanianie metod, typy abstrakcyjne
- Kolekcje
 - tabele o zmiennym rozmiarze, tabele zagnieżdżone
- Perspektywy obiektowe

- Oracle jest relacyjną bazą danych posiadającą cechy modelu obiektowego
- Obiekty w bazie danych tworzy się na podstawie wcześniej utworzonych typów obiektowych
- Każdy typ obiektowy może składać się z:
 - nazwy typu obiektowego
 - atrybutów, opisujących strukturę obiektu
 - metod będących funkcjami lub procedurami, przez które wykonywane są operacje związane z danym obiektem

- Typy obiektowe i ich ciała można tworzyć jako typy danych języka SQL
- Typów obiektowych można używać w języku SQL na cztery sposoby:
 - Jako typu danych kolumn w definicjach tabel
 - Jako typu danych atrybutu obiektu przy deklarowaniu typu obiektowego
 - Jako typu danych parametru formalnego w sygnaturach funkcji i procedur
 - Jako typu wartości zwracanej przez funkcję

- Obiekty w ORACLE są:
 - trwałe
 - niezależne
 - zagnieżdżone
 - Tymczasowe
- Nazwy typów obiektowych w PL/SQL muszą rozpoczynać się od litery i mogą składać się wyłącznie z liter, cyfr i podkreślenia
- Nazwy obiektów znajdują się w tej samej przestrzeni nazw, co nazwy wszystkich innych elementów bazy danych oprócz wyzwalaczy

Definicja typu obiektowego składa się z dwóch części:

- ➤ specyfikacji
- >ciała

CREATE [OR REPLACE] TYPE nazwa_typu

AS OBJECT (definicja atrybutu [, definicja atrybutu]

[MEMBER FUNCTION nazwa_funkcji klauzula_zwrotu_funkcji]);

CREATE [OR REPLACE] TYPE nazwa_typu
AS OBJECT (definicja atrybutu [, definicja atrybutu]
[MEMBER PROCEDURE nazwa_procedury]);

- Każdy typ obiektowy składa się z dwóch części:
 - deklaracji (interfejsu): zbioru składowych (pól i sygnatur metod)
 - definicji (ciała): implementacji metod

```
nazwisko
pensja
etat
data_ur
```

```
CREATE TYPE Pracownik AS OBJECT (
  nazwisko VARCHAR2(20),
  pensja NUMBER(6,2),
  etat VARCHAR2(15),
  data_ur DATE
);
```

- Obiekty składuje się trwale jako:
 - obiekty krotkowe
 - obiekty atrybutowe

- Do przechowywania obiektów krotkowych wykorzystuje się tabele obiektów
- Obiekty atrybutowe są przechowywane jako wartości atrybutu w zwyczajnej tabeli

Obiekty krotkowe

Utworzenie tabeli obiektów

```
CREATE TABLE PracownicyObjTab
OF Pracownik;
```

Wstawienie obiektu krotkowego

Dostęp obiektowy i relacyjny do obiektów krotkowych

```
SELECT VALUE(p) FROM PracownicyObjTab p;
SELECT * FROM PracownicyObjTab;
```

Obiekty atrybutowe

Utworzenie tabeli z obiektami atrybutowymi

```
CREATE TABLE ProjektyTab (
   symbol CHAR(6), nazwa VARCHAR(100),
   budzet NUMBER, kierownik Pracownik);
```

Wstawienie obiektu atrybutowego

```
INSERT INTO ProjektyTab VALUES
('AB 001','Projekt X',20000,
    NEW Pracownik('Nowak',3200,'ADIUNKT',null));
```

Dostęp obiektów atrybutowych i ich składowych

```
SELECT nazwa, kierownik FROM ProjektyTab;

SELECT p.kierownik.nazwisko FROM ProjektyTab p;
```

- Obiekty w bazie danych tworzy się na podstawie wcześniej utworzonych typów obiektowych
- Każdy typ obiektowy może składać się z:
 - Nazwy typu obiektowego
 - Atrybutów, opisujących strukturę obiektu
 - Metod będących funkcjami lub procedurami, przez które wykonywane są operacje związane z danym obiektem.

Tworzenie obiektów

- Do tworzenia obiektu służy specjalna metoda konstruktor
- Każdy typ obiektowy posiada konstruktor atrybutowy
 - lista argumentów zgodna z listą atrybutów typu obiektowego
 - podczas wywołania należy podać wartości wszystkich atrybutów
- Nazwa konstruktora jest identyczna z nazwą typu obiektowego
- Wywołanie konstruktora poprzedzamy słowem NEW
- Użytkownik może deklarować własne konstruktory
- Sposób tworzenia obiektu jest identyczny dla obiektów krotkowych i obiektów atrybutowych

- Typ obiektowy może posiadać następujące rodzaje metod
 - MEMBER: metody wołane na rzecz konkretnego obiektu
 - STATIC: metody wołane na rzecz całego typu obiektowego
 - MAP/ORDER: metody wykorzystywane do porównywania obiektów
 - **CONSTRUCTOR**: metody tworzące nowe obiekty
- Metoda jest definiowana dwukrotnie
 - w deklaracji typu: sygnatura metody (nazwa i lista argumentów)
 - w definicji typu: ciało metody (implementacja, kod źródłowy)

```
ALTER TYPE Pracownik REPLACE AS OBJECT (
nazwisko VARCHAR2(20),
pensja NUMBER(6,2),
etat VARCHAR2(15),
data_ur DATE,
MEMBER FUNCTION wiek RETURN NUMBER,
MEMBER PROCEDURE podwyzka(p_kwota NUMBER));
```

```
CREATE OR REPLACE TYPE BODY Pracownik AS
  MEMBER FUNCTION wiek RETURN NUMBER IS
  BEGIN
    RETURN EXTRACT (YEAR FROM CURRENT DATE) -
           EXTRACT (YEAR FROM data ur);
  END wiek;
  MEMBER PROCEDURE podwyzka (p kwota NUMBER) IS
  BEGIN
   pensja := pensja + p kwota;
  END podwyzka;
END;
```

Usuwanie typu obiektowego

Raz utworzony typ obiektowy można usunąć za pomocą polecenia

DROP TYPE nazwa_typu [FORCE]

 Słowo kluczowe FORCE oznacza, że typ obiektowy ma zostać usunięty niezależnie od jakichkolwiek przeciwwskazań.

Typy obiektowe

- Informacje o typach obiektowych znajdują się w perspektywie słownika danych o nazwie: USER_OBJECTS
- Informacje o metodach typów obiektowych znajdują się odpowiednio w perspektywach słownika danych:
 - USER_METHOD_PARAMS
 - USER_METHOD_RESULTS
 - USER_TYPE_METHODS

Uruchamianie metod składowych

- Metody składowe mogą być uruchamiane:
 - z poziomu SQL (tylko metody będące funkcjami)
 - z poziomu PL/SQL (wszystkie metody)

```
SELECT p.nazwisko, p.data_ur, p.wiek() FROM PracownicyObjTab p;
```

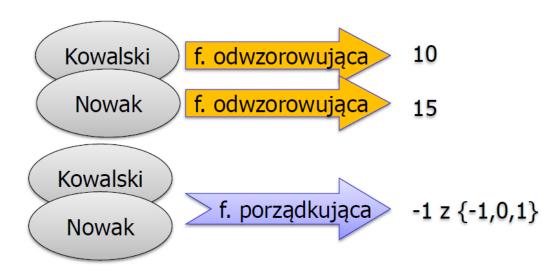
Tożsamość obiektów

- Tożsamość obiektu to unikalny i niezmienny identyfikator związany z danym obiektem przez cały cykl jego życia
 - tożsamość posiadają tylko obiekty krotkowe
 - tożsamość jest zapewniana przez OID (ang. object identifier)
 - identyfikatory są lokalnie i globalnie unikalne, automatycznie indeksowane i zajmują 16B; można również wykorzystać klucz podstawowy tabeli obiektowej do generowania identyfikatorów OID
 - aplikacja może wykorzystywać referencje do identyfikatorów, odczytywane za pomocą funkcji REF()

SELECT VALUE(p), REF(p) FROM PracownicyObjTab p;

Porównywanie wartości obiektów

- Wartością obiektu jest zbiór wartości jego składowych
 - dwa obiekty są równe gdy mają te same wartości składowych
 - standardowo, operatory = i != umożliwiają porównywanie obiektów
- Porównywanie obiektów najczęściej wymaga sortowania
 - operatory relacyjne: <, >, <=, >=,
 - operator BETWEEN . . . AND ,
 - klauzule ORDER BY, GROUP BY, DISTINCT
 - porównywanie za pomocą funkcji odwzorowującej lub porządkującej

Wykorzystanie metod porównujących

- typ obiektowy może mieć tylko jedną metodę porównującą (porządkującą lub odwzorowującą)
- metody odwzorowujące są bardziej efektywne, metody porządkujące są bardziej elastyczne
- metody porównujące mogą być wywoływane jawnie lub niejawnie

Dodanie metody do istniejącego typu obiektowego

Dodanie sygnatury metody do deklaracji typu obiektowego

ALTER TYPE Pracownik ADD MAP MEMBER FUNCTION odwzoruj RETURN NUMBER CASCADE INCLUDING TABLE DATA;

Dodanie implementacji metody do definicji typu obiektowego

```
CREATE OR REPLACE TYPE BODY Pracownik AS
  MEMBER FUNCTION wiek RETURN NUMBER IS
  BEGIN
    RETURN EXTRACT (YEAR FROM CURRENT DATE) -
           EXTRACT (YEAR FROM data ur);
  END wiek;
  MEMBER PROCEDURE podwyzka (p kwota NUMBER) IS
  BEGIN
    pensja := pensja + p kwota;
  END podwyzka;
  MAP MEMBER FUNCTION odwzoruj RETURN NUMBER IS
  BEGIN
    RETURN ROUND (pensja, -3) + wiek();
  END odwzoruj;
END;
```

Konstruktor – specjalna metoda tworząca nowe obiekty

- nazwa konstruktora jest taka sama jak nazwa typu obiektowego
- użytkownik może definiować własne konstruktory, może także przesłonić domyślny konstruktor atrybutowy
- konstruktory ułatwiają inicjalizację i umożliwiają ewolucję obiektów

```
ALTER TYPE Pracownik REPLACE AS OBJECT (
nazwisko VARCHAR2(20),
pensja NUMBER(6,2),
etat VARCHAR2(15),
data_ur DATE,
MEMBER FUNCTION wiek RETURN NUMBER,
MEMBER PROCEDURE podwyzka(p_kwota NUMBER),
MAP MEMBER FUNCTION odwzoruj RETURN NUMBER,
CONSTRUCTOR FUNCTION Pracownik(p_nazwisko VARCHAR2)
RETURN SELF AS RESULT );
```

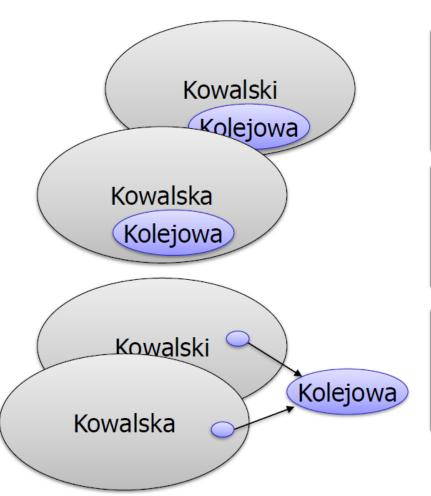
Konstruktor – implementacja

```
CREATE OR REPLACE TYPE BODY Pracownik AS
 MEMBER FUNCTION wiek RETURN NUMBER IS
 BEGIN
   RETURN EXTRACT (YEAR FROM CURRENT DATE) -
           EXTRACT (YEAR FROM data ur);
 END wiek:
 MEMBER PROCEDURE podwyzka (p kwota NUMBER) IS
 BEGIN
  pensja := pensja + p kwota;
 END podwyzka;
 MAP MEMBER FUNCTION odwzoruj RETURN NUMBER IS
 BEGIN
   RETURN ROUND (pensja, -3) + wiek();
 END odwzoruj;
 CONSTRUCTOR FUNCTION Pracownik (p nazwisko VARCHAR2)
   RETURN SELF AS RESULT IS
 BEGIN
    SELF.nazwisko := p nazwisko; SELF.pensja := 1000;
    SELF.etat := null; SELF.data ur := null;
   RETURN;
 END;
END;
```

Konstruktor – specjalna metoda tworząca nowe obiekty

- Typy obiektowe zwykle udostępniają konstruktor domyślny.
- Takie konstruktory zazwyczaj nie mają parametrów formalnych.
- W obiektach, których egzemplarze wymagają parametrów formalnych, konstruktor domyślny wywołuje konstruktor z parametrem domyślnym
- Odbywa się to w czterech etapach:
 - 1. Najpierw należy przygotować zmienną lokalną typu obiektowego
 - 2. Następnie trzeba utworzyć lokalny (wewnętrzny) egzemplarz klasy za pomocą domyślnej wartości argumentu
 - 3. Trzeci krok to przypisanie tymczasowego obiektu lokalnego do egzemplarza klasy
 - 4. Czwarty etap polega na zwróceniu uchwytu do obiektu

Współdzielenie i zagnieżdżanie obiektów


```
CREATE TYPE TAdres AS OBJECT (
  ulica VARCHAR2(15),
  dom NUMBER(4),
  mieszkanie NUMBER(3));
```

```
CREATE TYPE Osoba AS OBJECT (
  nazwisko VARCHAR2(20),
  imie VARCHAR2(15),
  adres TAdres);
```

```
CREATE TYPE Osoba AS OBJECT (
  nazwisko VARCHAR2(20),
  imie VARCHAR2(15),
  adres REF TAdres);
```

Współdzielenie i zagnieżdżanie obiektów

Utworzenie tabel obiektowych

```
CREATE TABLE AdresyObjTab OF TAdres;
CREATE TABLE OsobyObjTab OF Osoba;
```

ALTER TABLE OsobyObjTab ADD SCOPE FOR (adres) IS AdresyObjTab;

Wstawienie obiektów

```
INSERT INTO AdresyObjTab VALUES
(NEW TAdres('Kolejowa',2,18));

INSERT INTO OsobyObjTab VALUES
(NEW Osoba('Kowalska','Anna',null));
INSERT INTO OsobyObjTab VALUES
(NEW Osoba('Kowalski','Jan',null));

UPDATE OsobyObjTab o
SET o.adres = (
    SELECT REF(a) FROM AdresyObjTab a
    WHERE a.ulica = 'Kolejowa');
```

aby zawęzić zakres referencji tabela OsobyObjTab musi być pusta

Referencje – sposoby wykorzystania

- nawigacja jawna przez wywołanie funkcji DEREF ()
- nawigacja niejawna przez notację kropkową
- operacja połączenia tabel przez porównanie referencji

```
SELECT o.imie, o.nazwisko, DEREF(o.adres)
FROM OsobyObjTab o;
```

```
SELECT o.imie, o.nazwisko, o.adres.ulica, o.adres.dom
FROM OsobyObjTab o;
```

```
SELECT o.imie, o.nazwisko, a.ulica, a.dom, a.mieszkanie
FROM OsobyObjTab o JOIN AdresyObjTab a
ON o.adres = REF(a);
```

Ograniczenia integralnościowe

 Definiowanie ograniczeń integralnościowych jest możliwe tylko dla tabel obiektowych

```
ALTER TABLE OsobyObjTab
ADD PRIMARY KEY(imie, nazwisko);
```

```
ALTER TABLE PracownicyObjTab

ADD CONSTRAINT niezerowa_pensja CHECK (pensja > 0);
```

```
ALTER TABLE PracownicyObjTab
ADD CONSTRAINT niepusty_etat etat NOT NULL;
```

Ograniczenia integralnościowe

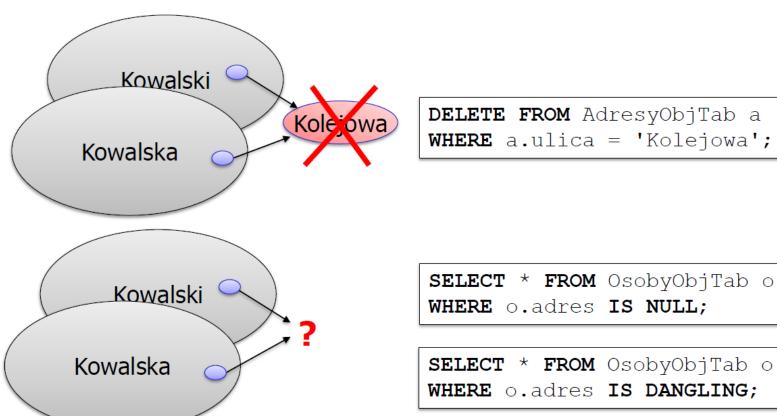
• Perspektywy user TYPES i user source słownika

```
SELECT type_name, typecode, attributes, methods FROM user_types;

SELECT text FROM user_source WHERE name = 'OSOBA';
```

Referencje – sposoby wykorzystania

Usunięcie obiektu nie usuwa referencji do obiektu


```
SELECT * FROM OsobyObjTab o
WHERE o.adres IS DANGLING;
```